

ВИНАРСКО-ЗЕМЛЕДѢЛЧЕСКИ

ВѢСТНИКЪ

Редактира се отъ редакционно-административния комитетъ, състоящъ отъ: Хр. С. Георгиевъ, управителъ на Княжескитѣ джоза и изби въ гр. Евксиноградъ, Д. Торомановъ, А. Гечевъ и К. Илиевъ, учители при Плѣвенското Държавно Винарско-Земледѣлческо училище, М. Чукчуковъ и К. Малковъ, учители при Русенското Държавно Земледѣлческо училище.

„Винарско-Земледѣлчески Вѣстникъ“ излиза два пѣти въ мѣсеца: на 1 и 15 ч.

Годишната му цѣна за България е 4 л., за въ странство — 5.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща до редакцията въ гр. Плѣвенъ.

Необнародвани ръкописи, по желанието на авторитѣ имъ се върщатъ съ неплатени писма.

За обявления на 4 стр. се плаща по 20 ст. на редъ.

На всичкитѣ ученици се отстъпва за 3 лева годишно.

СЪДЪРЖАНИЕ: 1) Рѣзание на дървчетата; 2) Примѣренъ уставъ за Райффайзеновитѣ земледѣлчески дружества, (продължение отъ брой 21); 3) Отгледване на бѣлата дѣтелина, (продължение и край); 4) Приготовление на ликьори отъ прѣсни плодове, (Продължение отъ брой 22); 5) Разни.

Рѣзание на дървчетата.

Е отъ отдавна врѣме овощнитѣ дървчета сж подчинени на едно по-разумно рѣзание.

Въ срѣднитѣ вѣкове, тази работа е била неизвѣстна, а растението на дървчетата е бивало изоставено на провидението, както това се извършва и сега още у насъ.

Въ началото на XVI вѣкъ се е проявила за пръвъ пѣтъ идеята за рѣзанието на овощнитѣ дървчета.

Прѣзъ това врѣме то е ставало не съ цѣлъ да се принудятъ дървчетата да даватъ повече и по-хубавъ плодъ, давали имъ се разни искусственни форми, които сж служили само за украшение. Като напр. на отдѣлни посадени джанки практикували сж форми въ видъ на бутилки и др., а цѣлъ рѣдъ прѣдставлявали сж цѣла сюрія отъ куче-робачи и т. н. По късно, а именно въ началото на XVII вѣкъ доказало се, че дървчетата така третирани не даватъ плодъ, и че ако се подчинихъ на други по не толкова искусственни форми, щѣли тогазъ да служатъ и като украшение и въ сжщото врѣме да бждатъ по-производителни.

Лакуинтини (Laquintinie), способенъ градинарь на Людовик XIV и сътворителъ на прочутата му овощна градина въ Версائلъ, по настоящемъ градинарско училище, е билъ за пръвъ пѣтъ да почини овощнитѣ дървчета на едно по рационално рѣзание. Отъ неговото врѣме насамъ тази много важна работа, все повече и повече се усъвършенствува отъ послѣдователнитѣ му овощари.

Рѣзанието е една операция, съ която се отстраняватъ въсѣмъ не ползотворни и врѣдни за растението части на дървчетата.

За да се извърши сполучливо рѣзание, необходимо е, щото тозъ, който се занимава съ това да притежава кратки познания отъ физиологията на растенията и какъ расте всѣки единъ видъ дървче.

Овощнитѣ дървчета се рѣжатъ:

1) Да имъ се даде и запази една шо-годѣ правилна форма, която по-послѣ ще запълни оставеното празно мѣсто на всѣко едно дърво при н сажданието на постоянното му мѣсто.

2) Да се прѣдрасположатъ, така да се каже, да даватъ повече и всѣка година приблизително по равно количество плодъ.

3) Да се получатъ по-едри, по-доброкачественни и скорозрѣлющи плодове.

4) Да обработваме дървчета и тамъ кждѣто суровия климатъ не позволява на отворено мѣсто, а въ видъ на шпалиръ до стѣнитѣ запазени отъ мразовецѣ.

5) Най-послѣ да обработваме въ по-малко пространство повече дървчета и продължимъ съществуването имъ, като на лозата и прасковитѣ, тѣй като знаемъ, че тѣ, ако не се рѣжатъ свършватъ по-рано живота си.

Когато дървчетата се изоставятъ на сждбата на провидението, сокътъ скоро напуца по-долнитѣ части, за да отиде въ по-горнитѣ отъ гдѣто се получава неправилна форма, слѣдователно, ще трѣбва на по-голѣмо пространство да се садятъ и приходътъ ще бжде недостатъченъ съразмѣрно съ пространството. Ако напротивъ съ помощта на рѣзанието се дадѣше една по-опрѣдѣлена форма на дървчетата, въ която равномерно отдалеченитѣ единъ отъ другъ клонове, ще способствуватъ за по-свободното проникване на въздухъ и свѣтлината, та по този начинъ ще могатъ да се разсаждатъ по на гжсто едно отъ друго и ще се обработватъ на по-малко пространство повече дървчета.

Изобщо изоставенитѣ на природата дървчета, много мжчно и късно тѣхнитѣ дървесни пѣпки се прѣобръщатъ

въ плодни. Ръзанието, обаче благоприятствува на плодородността имъ.

На кратко казано, ръзанието дава голъми облаги съ условия, ако то се извърши разумно. Не добръ извършено-то ръзание, не само съкратява животътъ, а дори намалява производителността на дръвчето. Между многото прѣиму-щества, които видѣхме, че дава ръзанието — прѣдставлява сжщо и нѣкои недостатъци.

Едни отъ тѣзи недостатъци сж, че то е една взри-телна и скжпа работа и друго, че всичкитѣ рани, които се причиняватъ при ръзанието изнежаватъ дръвчетата, та по-лесно могатъ да бждѣтъ нападнати, както отъ болѣсти та-ка и отъ насекоми. Нѣкои учени овощари твърдятъ, че ръзанието съкратява животътъ на дръвчетата. — Да, това е истина, нъ въ сжщностъ отъ долувизложеното ще се увѣ-римъ, че не е така.

Смѣтката е, че дръвчетата, когато не се ръжжѣтъ, жи-вѣятъ приблизително 70 години, а ръзанитѣ 40. Първитѣ почватъ да даватъ максималната реколта отъ 20 годишна възраст, значи $70 - 20 = 50$ години ще произведатъ, но тъй като се знае, че не даватъ рѣдовно всѣка година, а прѣзъ една или двѣ, слѣдователно $50 : 2 = 25$ години истинска реколта.

Вторитѣ, започватъ максималната реколта отъ 8-та си годишна възраст, значи $40 - 8 = 32$ години ще произ-веждатъ.

Отъ гореказаното се вижда, че макаръ не ръзанитѣ дръвчета живѣжѣтъ по-дълго врѣме, нъ произвеждатъ по-мал-ко години отъ колкото тѣзи, които се ръжжѣтъ.

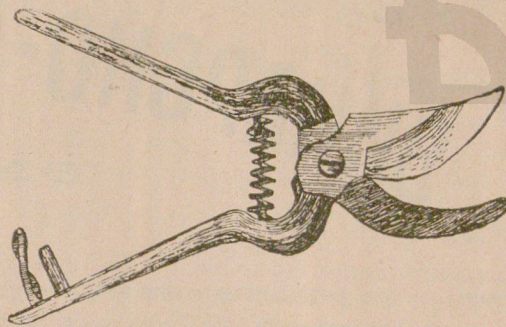
Къмъ ръзанието се пристъпва тогазъ, когато дръвче-тата се намиратъ въ застои; т. е. започва се подиръ опад-ването на листата имъ на есенъ и продължава до пролѣт-ното имъ събуждане. По раното ръзание се прѣдпочита всѣки пжтъ отъ по-късното, нъ за да се извърши рано или късно тази работа зависи много отъ климатическитѣ усло-вия на страната.

Въ по-умѣренитѣ страни, колкото по-рано се извър-шва ръзанието, толкова по-добръ е за дръвчето, когато въ по-студенитѣ — исклучително трѣбва да се прѣдприема по-късно и то най-подходящото врѣме, за това сж мѣсцитѣ: Февруарий и Мартъ.

На кратко казано раната или късната рѣздба, трѣбва да се извършва прѣди започването пролѣтното движение на сокътъ (млазгата), въ дръвчетата. Въ случай, че врѣ-мето е студено и мръзне, ръзанието се прѣкратава, тъй ка-то въ този случай клончетата не ще се отрѣзватъ гладко и пжкитѣ, които оставатъ да растжѣтъ се поврѣждатъ.

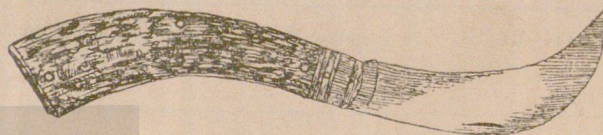
За по-успѣшното извършване на ръзанието, има се нужда отъ слѣдующитѣ специални инструменти:

1) *Овощарски ножици*: Сжществуватъ много разни системи отъ този родъ инструменти, нъ много отъ тѣхъ не заслужаватъ званieto си; тъй като въ кратко врѣме се развалятъ и исхабяватъ. Главниятъ имъ недостатъкъ се състои въ това, че повреждатъ кората при отрѣзването. (фигура 1).

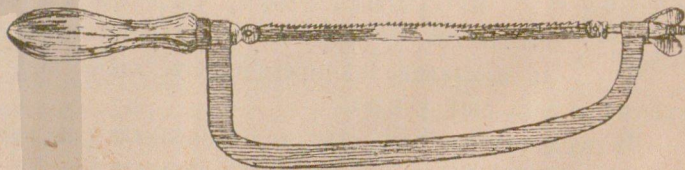
(Фиг. 1).

2) *Овощарско ножче*. Направата на този инструментъ е въ видъ на сжрпъ, или косеръ, за улѣсняване на ръ-занието. За да отговаря на изискуемитѣ условия, закриве-ната частъ на ръзѣтъ, трѣбва да образува единъ жгълъ не повече отъ 45° . Това ножче служи за отрѣзването на по-слабитѣ клончета и изглажда кората при ръзанието съ ножицитѣ. (ф. 2).

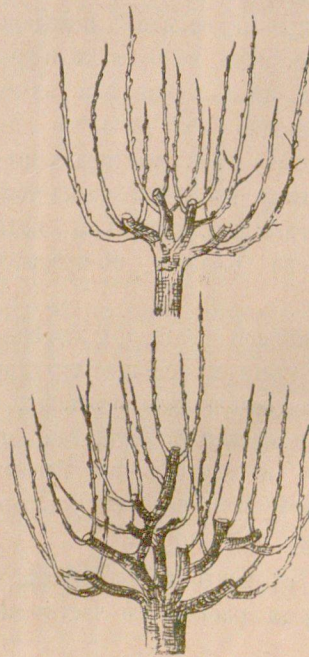
(Фиг. 2).

3) *Овощарско трионче*. Този инструментъ е потрѣ-бенъ за тамъ, кждѣто овощарското ножче и ножици се по-казватъ недостатъчни, т. е. за изръзването на по-дебѣлитѣ и сухи клонѣе. Това трионче има голъмъ недостатъкъ, че поврѣж-да сжщо кората при триенето, за това всѣки пжтъ, когато се ръжи съ него ръзѣтъ се изглажда съ овощар. ножче. (ф. 3).

(Фиг. 3).

На довършване нека ни бжде позволено да спомѣнемъ нѣколко думи за извършването на самата работа.

(Фиг. 4.)

Ръзанието на високо — стеб-ленитѣ овощни дръвчета, се прак-тигува, или всѣка година, или прѣзъ двѣ и три години. То се състои въ това, че се отрѣзватъ всичкитѣ вжтрѣшни, счупени и исхнали клоне. Освѣнъ това о-станклитѣ клоне се съкратяватъ на една трета отъ дължината имъ, като се внимава, щото най-по-слѣдната пжлка да бжде поста-вена отъ вжнкалната страна на клонѣтъ, тъй като само по този начинъ, образующитѣ се по-ната-татъкъ клони ще се отдалечаватъ отъ средоточието на главното стебло, както това си прѣдстав-лява фигурата.

Тодоровъ-денъ.

Д. Гюлеметовъ.

Примѣренъ уставъ за Райффайзеновитѣ земледѣлчески дружества.

(Продължение отъ брой 21).

IV Дѣйствиe на дружеството.

Чл. 74. Материялнитѣ си сръдства (капиталъ) дружеството добива отъ слѣдующитѣ источники:

- 1) Отъ основнитѣ членски вносове;
- 2) Отъ направенитѣ влогове отъ членовѣтъ, или други нѣкои лица;
- 3) Отъ заемитѣ, които прави дружеството отъ частни лица, или отъ съществуващитѣ кредитни учреждения въ страната (Земледѣлчески каси и др.).

Забѣлѣжка. Въ първо врѣме, понеже частнитѣ лица ще се страхуватъ да внасятъ капиталитѣ си въ тѣзи дружества, то най-добръ ще се направи, като си откриятъ, съгласно чл. 10 отъ закона за земледѣлческитѣ каси, текуща смѣтка въ послѣднитѣ;

- 4) Отъ суммата, която е задълженъ да внесе всѣкой при записването си за членъ на дружеството, както и отъ доходитѣ (лихвитѣ), които ще донесътъ операцийтъ на дружеството.

Членски вносове.

Чл. 75. Всѣкой, който иска да бѣде членъ на дружеството, трѣбва да внесе най-малко единъ членски вносъ въ размѣръ отъ 10—30 лева. Този членски вносъ може да бѣде внесенъ на единъ пѣтъ, или на нѣколко пѣти; така сѣщо членскитѣ вносове по рѣшението на общото събрание, може да бѣде исплатени и въ натура (жито, царевица и др.).

Чл. 76. На всѣкой членъ отъ дружеството е позволено да земе участие и съ повече членски вносове, обаче тѣзи никой пѣтъ не трѣбва да надминатъ цифрата 25.

Чл. 77. Отстъпването, или прѣвожданието на членскитѣ вносове на други лица, не е позволено. Заимодавцитѣ на членовѣтъ на дружеството, иматъ право да прѣтендируютъ на такъвъ капиталъ, какъвто би получилъ члена самъ, въ случай на отстъпване (отказване) или растуриание на дружеството.

Чл. 78. На отстъпващитѣ членове, членскитѣ вносове се повръщатъ въ размѣръ какъвто е установенъ въ чл. 12. Въ случай на растуриание на дружеството, членскитѣ вносове се повръщатъ, слѣдъ като се уравниатъ всичкитѣ задължения на дружеството.

Чл. 79. Ако нѣкой пожелае да истегли частъ, или всичкитѣ си членски вносове, то затова да заяви писмено на прѣдсѣдателя на дружеството, най-малко 4 седмици прѣди свършването на операционната година. Ако нѣкой истегли всичкитѣ си членски вносове, то той губи членското си право.

Чл. 80. Исплащанieto на членскитѣ вносове, за които е заявено споредъ чл. 79, става 1 мѣсець слѣдъ утвърждението на годишната равномѣтка отъ общото събрание.

Чл. 81. Ако за покриване нѣкои загуби по дружественнитѣ операций, е взето частъ отъ членскитѣ вносове, то членовѣтъ се задължаватъ веднага да ги попълнятъ съгласно чл. 75.

Чл. 82. Каква лихва (процентъ) да се плаща по членскитѣ вносове, опрѣдѣля всѣка година прѣдното общо събрание за истеклата година, обаче никой пѣтъ тази, не

трѣбва да надминава лихвата, която плаща дружеството на приетитѣ влогове.

Чл. 83. Лихвата по членскитѣ вносове се смѣта въз основа на вносовѣтъ направени въ пари, и тя не трѣбва никой пѣтъ да се исплаща, до като не се внесе размѣра на цѣлий членски вносъ. До това врѣме се минава къмъ влоговетѣ. Лихвата по-членскитѣ вносове, които въ продължение на 3 г. отъ исплащанieto имъ не е поискана, остава за въ полза на дружеството и се минава къмъ резервний фондъ.

Чл. 84. Дава се право на общото събрание да вземе рѣшение, щото по членскитѣ вносове да не се плаща никаква лихва.

Влогове.

Чл. 85. Влогове въ дружественната каса може да прави всѣкой, безразлично да ли той е членъ, или не на дружеството. За направенитѣ влогове, издава се спестовна книжка на името на вложителя, въ която се отбѣлѣзва както вложената, — така и исплатената сума.

Чл. 86. Най-големата и най-малката сума, която може да вложи всѣко лице, размѣра на лихвитѣ по вложената сума, срока за исплащанieto на влоговетѣ и т. н., опрѣдѣля общото събрание. Влогъ по-малкъ отъ 1 левъ не може да се приеме.

Чл. 87. Лихвата, която се плаща за вложенитѣ капиталы, почва слѣдъ 10 дни отъ датата на влога, а прѣстава отъ денятъ на истеглюванието суммата. Сумми по-малки отъ 1 левъ не произвеждатъ лихви. Лихвата по вложенитѣ сумми се исплаща 14 дни слѣдъ истичанието на срока и то само въ работнитѣ дни. Лихва, която не е истеглена въ продължение на опрѣдѣления срокъ, се минава къмъ влоговетѣ и се смѣта като на ново вложена. Ако ли така не прибраната лихва достигне размѣра на влоговетѣ, то дава се право на дружеството да прѣкрати плащанieto на лихвата по-цѣлата вложена сума.

Чл. 88. Относително срока за прѣдизвѣстванieto при исплащанieto частъ, или цѣлитѣ влогове, дружеството има сѣщото право, какъвто има вложителя при истеглюванието имъ; така напр. ако вложителя за да истегли 200 лева отъ дружеството, трѣбва да извѣсти за това 20 дена напредъ, то и дружеството, ако иска да повърне тази сѣщата сума, трѣбва да извѣсти за това 20 дни напредъ вложителя. Прѣдизвѣстванieto за истеглюванието на влоговетѣ, дружеството трѣбва публично да извѣсти, като означи само *М* на главната книга и вложената сума. Лихвата на така прѣдизвѣстениитѣ влогове, прѣстава, веднага слѣдъ истичанието на прѣдизвѣстения срокъ.

Заеми на дружеството.

Чл. 89. За стѣтка на дружеството, настоятелството прави заеми отъ частни лица, или отъ кредитни учреждения подъ взаимната отговорностъ на членовѣтъ въ размѣръ уста, новенъ въ чл. 71 точка в.

Чл. 90. Ако ли пѣкъ стане нужда да се прѣвзема заема, който може да прави настоятелството, опрѣдѣленъ отъ общото събрание, то веднага затова се свиква на заседание общото събрание, което разрѣшава въпроса.

Чл. 91. Членовѣтъ отъ настоятелството сѣ много за това отговорни, ако лихвата, която плаща дружеството по направенитѣ заеми, плюсъ административнитѣ и др. разно-

ки надмивава тази, която се плаща отъ членоветъ на дружеството за направенитъ имъ заеми.

Чл. 92. Всекой при записването си за членъ на дружеството, е длъженъ да внесе отъ 1 до 2 лева за обзавеждането дружеството, съ мебели, канцеларски прибори и др. прѣдварителни разноси. Тѣзи вноски ставатъ собственостъ на дружеството и не сж повръщатъ на членоветъ, които по каквито и да е причини сж прѣстанали да бждѣтъ такива.

Заеми на членоветъ.

Чл. 93. Отъ така събрания капиталъ (чл. 74—93) дружеството прави заеми (въ това число и текуцитъ смѣти) само на своитъ членове, и то за производителни цѣли. Заемитъ се разрѣшаватъ отъ настоятелството, по подадено писмѣнно заявление отъ просителя въ граници опрѣдѣлени отъ общото събрание, чл. 71 точка в. (отъ 10 — 200 — 800 лева).

Чл. 94. Заемитъ се правятъ на краткъ срокъ, не повече отъ 12 мѣсеца. Обаче настоятелството има право, по исканieto на длъжника, срока за исплащанieto да продължи до 2 години. Въ изключителни случаи, напр., ако длъжниците сж пострадали отъ болѣсти, неприятели, суша, наводнение и др., контролната комиссия по прѣдложението на настоятелството, може да упълномощи послѣдното — да прави заемъ на членоветъ си въ двоенъ размѣръ, отъ колкото има право настоятелството, както и да продължи срока на исплащанieto до 4 години, съ условие, че всека година длъжника ще исплаща по една частъ отъ заетата сума. Такова пълномощно отъ контролната комиссия, настоятелството трѣбва да издѣйствува за всеки специаленъ случай. За подобни заеми контролната комиссия е длъжна да увѣдоми общото събрание.

Чл. 95. Ако е въ интересъ на дружеството, ако е въ полза на по-голѣмата частъ отъ членоветъ и най-по-дирѣ, ако затова се има на разположение достатъчно срѣдства, общото събрание може да позволи да се прави заемъ на членоветъ, по-голѣмъ отъ двойний размѣръ, който има право да прави настоятелството.

Чл. 96. Заемитъ се правятъ срѣщу записъ, подписанъ отъ единъ или двама поръчители, членове на дружеството и по текуща смѣтка. Срѣщу полица дружеството не може да прави заеми на своитъ членове.

Чл. 97. На членове, които правятъ почести и по-голѣми парични обръщения, дружеството може да отвори текуща смѣтка т. е. членоветъ получаватъ право, когато имъ стане нужда, да внасятъ или изнасятъ (истеглюватъ) сумми отъ дружественната каса. Размѣра на изнасянията, както и внасянията при текущата смѣтка, опрѣдѣля общото събрание. Ако при внасянето на сумми по текущата смѣтка се надмине максималниятъ размѣръ, то този излишъкъ се минава къмъ влоговетъ.

Чл. 98. Лихвата, която ще се плаща на дружеството на направенитъ заеми, опрѣдѣля общото събрание. Тази обаче, никой пжтъ не трѣбва да бжде по-голѣма отъ лихвата на влоговетъ, плюсъ $1\frac{1}{2}\%$ (Ако на влоговетъ се плаща 7% , то отъ длъжниците — членове не трѣбва да се иска повече отъ 8%). Припадающитъ се лихви се плащатъ слѣдъ истичанieto на срока.

Чл. 99. Дружеството има право, безъ никакви изключения, да поиска исплащанieto на заемитъ отъ длъжниците въ продължение на 4 недѣленъ срокъ, въ слѣдующий случай:

1) Когато длъжниците, или поръчителитъ имъ дойдѣтъ до положението, че застрашаватъ исплащанieto на направенитъ имъ заемъ, напр. започнатъ да пиянствуватъ, да крадѣтъ, да се занимаватъ съ лихварство и пр.

2) Въ случай, че значителна частъ отъ заимодавцитъ на дружеството заявятъ набързо да имъ се исплатятъ влоговетъ, или направенитъ на дружеството заеми. Това може да се случи въ врѣме на нѣкоя криза:

3) Когато членъ — длъжника не употребилъ направения му заемъ за ежщата цѣль, за която е исканъ и му е разрѣшенъ.

Чл. 100. При разрѣшението на каквото и да било заемъ, всеки пжтъ трѣбва да се вземе подъ внимание, кредитната способностъ и цѣльта за която мисли да употребилъ заемателя заема, та спорѣдъ това да му се опрѣдѣли срокъ за исплащанieto му. На всекой членъ отъ дружеството принадлежи правото, да слѣди дали направения заемъ се употребява за прѣдначената цѣль.

Чл. 101. Заемитъ, както и кредититъ по текуща смѣтка, трѣбва добръ да бждѣтъ гарантирани, за да не би отъ това да произлезе нѣкоя врѣда за дружеството. Тази гаранция може да бжде: поръчителство, хипотека, или заложени сигурни цѣнни книжа. Курсовата цѣна на заложениитъ цѣнни книжа трѣбва да прѣвишава съ $\frac{1}{3}$ направения заемъ.

Счетоводство на дружеството.

Чл. 102. Операционната година дружеството започва отъ 1-й Януарий и се свършва на 31-й Декемврий всека година.

Книгитъ и касата води касиера съгласно изработенитъ затова наставления отъ контролната комиссия, подъ надзора на прѣдсѣдателя на настоятелството, или избранный затова членъ. Водението на книгитъ и касата се контролира отъ контролната комиссия и настоятелството; обаче върховний контролъ има общото събрание.

Чл. 103. Въ края на всеки мѣсець касиера заедно съ прѣдсѣдателя на настоятелството, или избранный затова членъ, извършватъ мѣсечното приключване на касата, а въ края на годината, най-късно до 15 Февруарий, съставляватъ годишната смѣтка и счетоводната равностмѣтка, които прѣдаватъ на настоятелството за провѣряване.

Зибѣлѣжка. Ако дружеството има текуща смѣтка съ землед. каса, то по единъ екземпляръ отъ мѣсечната и годишната равностмѣтка ѝ испраща.

Чл. 104. Отъ годишната равностмѣтка трѣбва да се вижда: активътъ, пасивътъ и печалбата или загубата на дружеството.

Настоятелството слѣдъ като провѣри годишнитъ смѣтки и равностмѣтката и по-прави намѣренитъ грѣшки, испраща ги най-късно до 1-й Априлъ на контролната комиссия, заедно съ своето мнѣние по тѣхъ. Контролната комиссия пжкъ слѣдъ като ги провѣри внимателно и даде своето мнѣние по тѣхъ, заедно съ изработения докладъ,

испраща ги най-късно до 1-й Май на прѣсѣдатѣля на настоятелството, а този послѣдний ги остава на всѣкой членъ да може да си ги прѣгледа и въ първото протѣтно общо събрание заедно съ всичкитѣ мнѣния ги докладва. Общото събрание утвърждава, или не, тѣзи смѣтки, както и разрѣшава въпроса относително употреблението на печалбата, или набавяннето на загубата съгласно настоящий уставъ.

Чл. 105. Настоятелството е длъжно най-късно до края на м. Юний всѣка година да обнародва отчета и год. равностѣтка на дружеството, въ нѣкой земеделѣчески вѣстникъ или списание, а така също по поискване да дава на всѣкой членъ прѣписъ отъ одобренитѣ равностѣтки, стига просителя да заплати разносикитѣ по издаването имъ.

Дружественний капиталъ.

Чл. 106. Отъ печалбата опрѣдѣлена спорѣдъ чл. 104, като се извади лихвата за членскитѣ вносове, остатъка служи за образуване на дружественний капиталъ (резервенъ фондъ); ако ли се яви загуба, то този се набавя най-напрѣдъ отъ резервний фондъ, ако ли този е недостатъченъ, или дружеството нѣма още такъвъ, то по рѣшението на общото събрание загубата се набавя отъ членскитѣ вносове, като се разпрѣдѣля съразмѣрно на всѣки членъ, като се смѣтатъ внесенитѣ и невнесенитѣ членски вносове, ако ли и слѣдъ това остане загуба, то тази по рѣшението на общото събрание се разпрѣдѣля по еднакво на всѣки членъ.

Чл. 107. Резервния фондъ служи за покриване нѣкой случайни загуби на дружеството; той съставлява не-това собственостъ, и никой отъ членоветѣ нѣма дѣлъ отъ него, въ случай на растуриание на дружеството, резервний фондъ се пази въ цѣнни лихвоносни книжа, или се внася въ окол. земеделѣческа касса. Ако дружеството има достатъчно резервенъ капиталъ, то трѣбва да се взематъ мѣрки за намалението лихвата, по заемитѣ на членоветѣ.

Измѣнение на устава.

Чл. 108. Настоящий уставъ може да бѣде измѣненъ отъ общото събрание само съ слѣдующитѣ забѣлѣжки:

а) Свикването общото събрание на заседание съ цѣль да се измѣни устава, трѣбва да стане въ срокъ опрѣдѣленъ въ чл. 65:

б) Измѣнението членоветѣ, които докосватъ въпроситѣ: цѣльта на дружеството; приемането членове; безплатното служение на настоятелството и контролната комисиия; плащане лихва на членскитѣ вносове; правение заеми на членоветѣ; исклучването заеми срѣщу полици; височината на лихвата за заемитѣ, употреблението на резервний фондъ; за растуриание на дружеството и употреблението на дружественното имущество; както и всѣко допълнение на устава, което не се съгласява съ установенията въ тази точка (б) и най-подиръ, унищожението на този уставъ и замѣняването му съ новъ, може да стане само ако затова сж гласували най-малко $\frac{4}{5}$ отъ всичкитѣ членове на дружеството;

в) Съ исклучение на случайтѣ въ прѣдидущата точка (б); общото събрание може да взема рѣшения за измѣнението на устава, стига да се явятъ повече отъ $\frac{1}{2}$

членове; въ случая въпроситѣ се рѣшаватъ по особено болшинство на присѣжующитѣ членове. Ако на това заседание не се явятъ нуждното число членове, то се отлага за 14 дни и тогава се държи колкото и членове да сж се явили. Въ това второ заседание ще се разгледватъ само въпроситѣ, които сж били опрѣдѣлени за първото.

Чл. 109. Всѣко измѣнение на устава, настоятелството заедно съ прѣписъ отъ протокола отъ заседанието трѣбва да испраща въ землед. касса, гдѣто има текуща смѣтка.

Начало и траение на дружеството.

Чл. 110. Дружеството се счита за съставено щомъ се подпишатъ 15 души за членове, а дѣйствието си захваща отъ утвърждението на устава. Доброволно дружеството може да се растурия, ако въ общото събрание най-малко $\frac{4}{5}$ отъ всичкитѣ членове се произнесатъ за това. Ако първото заседание не се състои, то се свиква 2-ро общо събрание, въ което ако повече отъ $\frac{4}{5}$ отъ присѣжующитѣ се съгласятъ; дружеството се растурия. За растуриание на дружеството, настоятелството трѣбва да извѣсти чрѣзъ нѣкой вѣстникъ, а така също да покани всички кредитори да се явятъ и уравниатъ смѣткитѣ си. Принудително дружеството се растурия когато падне подъ конкурсъ.

Чл. 111. Слѣдъ ликвидиранието, книгитѣ и разнитѣ прѣдмети на дружеството се прѣдаватъ на съхранение въ нѣкой членъ отъ дружеството. Останалий капиталъ на дружеството, слѣдъ като се издѣлжи срѣщу всички, дава се подъ лихва въ нѣкой кредитно учрѣждение. Ако слѣдъ врѣме въ това село се основе ново такова дружество, то всичкото дружественно имущество се прѣдава нему. Ако въ продължение на 10 год. не се основе подобно дружество, то всичкий дружественъ капиталъ съ лихвитѣ заедно се прѣдава на общаната, която ги употребява за общо полѣзни работи.

Общи распорѣждания.

Чл. 112. Министерството на Търговията и Земеделѣлието, както и съотвѣтствующето кредитно учрѣждение (землед. касса) иматъ право да надзираватъ дѣйствието на дружеството, както и да бдѣтъ за точното изпълнение на устава.

Чл. 213. Потвърдения оригиналъ отъ настоящий уставъ се прѣдава на съхранение въ землед. касса.

Чл. 114. Дружеството има свой печатъ, който е...

Долуподписанитѣ жители отъ с..... удостоверяваме, че признаваме..... (Слѣдватъ подписитѣ на членоветѣ).

Край.

Отгледание на бѣлата дѣтелина

(*Trifolium repens*).

(Продължение и край).

Бѣлата дѣтелина се срѣща на всѣкъдѣ по насъ въ диво състояние, тя расте почти въ цѣла Европа. Бѣлата дѣтелина е получила името си отъ слабозеленитѣ си бѣли цвѣтове. Въ културно отношение, бѣлата дѣтелина стои много по-ниско отъ колкото червената; тя дава много по-малки приходи, но затова е много по-хранителна.

Случава се по нѣкога, че бѣлата дѣтелина достига до височина 50 см., при която нараствъ дава най-много приходъ 45 — 48 q. При обикновена косидба бѣлата дѣтелина дава 30 q. сѣно. Тази дѣтелина неможе да се коси, както червената по два пѣти или както люцерната три пѣти; тя дава само една косидба. Косенината отъ бѣлата дѣтелина съставляватъ най-добра паша, особено за овцѣтъ. Бѣлата дѣтелина е почти лѣжаща, затова тя никога не се сѣе сама (т. е. въ чисто състояние), а винаги се смѣсва съ нѣкоя трѣва, или съ червена детелина.

Бѣлата дѣтелина не е взискателна на почви, тя расте даже и на пѣсчливи почви, стига само тѣ да бѣдѣтъ влажни; тя расте даже и на такива почви, гдѣто вегитацията на червената дѣтелина неможе и да се мисли даже, затова бѣлата дѣтелина се счита за една отъ най-устойчивитѣ, вслѣдствие на което се употребява за засѣване и подмладяване на пасища. Бѣлата дѣтелина се размножава не само отъ сѣме, а и чрѣзъ положеници. Тамъ гдѣто влечуцето стебло на тази дѣтелина се допрѣ до земята, ако се случи коленце (листа) то пуска корени и се залавя силно за земята.

Вернеръ казва, че единъ пѣтъ засѣта една ливада съ бѣла дѣтелина при най-добри условия може да дава възнаградителни приходи 10 години по редъ.

При сѣидбата на бѣла дѣтелина се употребява много по-малко сѣме отъ колкото при онази на червената дѣтелина, тъй като сѣмената ѝ сѣ дръбни отъ една страна, а отъ друга стеблата ѝ сѣ влечущи, както видѣхме по-горѣ и се размножава чрѣзъ полагание. Бѣлата дѣтелина се сѣе винаги въ смѣсъ, или съ червената дѣтелина или съ тиможеевата трѣва. Въ такъвъ случай отъ бѣлата дѣтелина се взима отъ 10 — 12 kg., а отъ тиможеевата трѣва — 8. Сѣидбата се извършва пролѣтно врѣме, редно прѣзъ есенъта. Слѣдъ сѣидбата сѣното се притиска къмъ земята съ гладки валци, особено ако почвата е лека.

Всички други работи се извършватъ, както при отгледванието на червената дѣтелина.

Приготовление на ликйори отъ прѣсни плодове.

(Продължение отъ брой 22).

Протокалевъ Ликйоръ (Кирасо — Сугасао)

Сокъ отъ прѣснообелени протокаки	1.1	литра.
Алкоолъ	4.6	”
Вода чиста	3.4	”
Захаръ	4.5	килограмма.
Тинктура отъ протокалеви кори	100—200	грамма

Протокалитѣ се обѣлватъ тъкмо прѣди употреблението, очистватъ имъ се обѣлитѣ кожици и тогава се прѣсuvatъ (истискватъ), за да имъ се получи вспчкийтъ сокъ. Последний се залива съ спирта и безъ да се бърка се остава да стои 8 дена. Подиръ това врѣме екстракцията е готова. На дѣното се

отаяватъ различни непотрѣбни вѣщества, които ще трѣбва да се отстранятъ, като се отлѣе, внимателно, само бистрата, надъ тази отайка тѣчностъ. Вслучай на размѣтване изиска се прѣцѣждане. Захаръта трѣбва да бѣде приготвена — разтворена въ водата, така щото размѣсванието да се прѣдприеме направо. Слѣдъ доброто разбъркване на 2-та раствора се прибавятъ 100 грамма отъ тинктурата. Слѣдъ доброто размѣсване се опитва и, ако се укаже, че вкуса на потока е още слабъ, тогава се прибави още малко тинктура; това се продължава до като вкуса ни каже „доста“. Този ликйоръ е толкова по-добъръ, колкото вкуса е по-близкъ до тази на прѣснитѣ плодове. Боядисва се въ желто.

Черешовъ ликйоръ

Череши	5.75	литри.
Алкоолъ	4.6	”
Вода	1.1	”
Захаръ	3	килограмма.
Тинктура отъ горчинни миндали	50	грамма.

За миндалова тинктура се взема: горчиво миндалово масло 10 — 15 грамма за 1 килограмъ алкоолъ. За този ликйоръ се избиратъ много сладки, най-добри питомни череши, които сѣ починили да прѣзрѣватъ. Тѣзи се размачкватъ, съ едно яко чукало въ единъ камененъ сѣдъ за чуkanie, така щото да се счупятъ и по-големата частъ отъ кукичкитѣ (костилкитѣ). Получената рѣдка каша се остави въ едно хладно мѣсто да стои нѣколко дена и тогава се прѣссува. Получената течностъ се залива съ водата, прибави се захаръта и се туря за нагрѣване въ едно гърне. Нагрѣва се до като възври и поври малко, но при постоянно бъркане. Слѣдъ истиванието течността се филтрира и тогава се прибавятъ едно слѣдъ друго: алкоола и тинктурата, като се разбъркватъ добръ.

Боядисва се въ тътно-червенъ цвѣтъ.

Ликйоръ отъ зарзали (найси).

Зарзали	6	килограмма.
Захаръ	4	”
Алкоолъ	3	”
Вода	1.1	литри.
Канелова тинктура	50	грамма.

Зарзалинтѣ се смачкватъ, както и черешитѣ, тъй щото да имъ се счупятъ и костилкитѣ. Заливатъ се съ означений спиртъ и се държатъ така една седмица, въ расстояние на 24 часа се разбърква единжъ — дважъ. Слѣдъ това кашата се истиска добръ, прѣцѣжда се и тогава ѝ се прибавятъ по редъ: захаръта съ водата (растопени) и тинктурата. Подиръ последната прибавка слѣдва: боядисванието въ желта или грандафилова боя и филтриранието.

Ябълковъ ликйоръ.

Ябълки	4	килограмма.
Алкоолъ	4.6	литри.
Вода	3.5	”
Захаръ	5.5	килограмма.
Ябълковъ етеръ	50	грамма и

50 грамма мацисова тинктура, която се прави отъ 8 грамма мацисъ (мушкатовъ цвѣтъ — обвивка на Индийски орѣхъ) къмъ 10 килограмма алкоолъ. За този ликйоръ се избиратъ добри на вкусъ ароматични ябълки, особено се прѣдпочитатъ тѣзи, които иматъ миризлива кожица. Размачкватъ ее добръ въ единъ якъ прѣстенъ (глиненъ), или каменъ сѣдъ, безъ да се обѣлватъ; кашата се залива съ 1.1 литра вода и 1.1 алкоолъ, постави се въ една хладна изба, гдѣто добръ завита, кашата се държи 8 дена. Подиръ това тя се прѣссува, а слѣдъ туй течността се филтрира. Захаръта се растопава въ останжлата вода чрѣзъ загрѣване, смѣсва се къмъ горната течностъ, а тогава се прибавятъ останжлий алкоолъ и ябълковий етеръ. Полученый ликйоръ се обагрѣ въ свѣтло желта, или свѣтло зеленикава боя.

Ликйоръ отъ присади (круши).

Круши (присади)	4	килограм.
Алкоолъ	4.6	литри.
Вода	3.5	„
Захаръ	5.5	килограм.
Крушовъ етеръ	50	грамма.

Работението при този ликйоръ остава точно тъй, както и при ябълковий. Избиратъ се и тукъ добри на вкусъ присадени круши, прѣдпочитатъ се тѣзи съ выкашно приятенъ миризъ. Обагря се въ сжщитѣ бои, както и ябълковий.

Лимоновъ ликйоръ.

Сокъ отъ прѣсно очистени лимони	1.2	литри.
Алкоолъ	4.6	„
Вода	3.5	„
Захаръ	5—	килогр.
Лимоново масло отъ	2—4	грамма.
Тевеширенъ прахъ	5—14	„

Коритѣ на лимонитѣ се очистватъ тъй, щото да остане само бѣлото бистро мѣсо, което слѣдъ като се поразмачка прѣссува се за получаване на означений сокъ. Последний се залива съ 1.2 литри алкоолъ и се остава да стои 8 дена слѣдъ което врѣме се прибавя въ останжлий алкоолъ. Послѣ захарта се растапя въ водата и се размѣсва къмъ първитѣ. Слѣдъ доброто разбъркване се прибавя въ по-малко лимоново масло, което ще слѣдва, при постоянно бъркане, до тогава до като забѣлѣжимъ (по-вкусъ), че лимонвата миризма и вкусъ сж достатѣчно силни. Ако подиръ свършването на всичко горѣ изложено забѣлѣжимъ, че ликйора е възкиселъ, тогава прибавяме по малко чистъ тебеширенъ прахъ, който откислява до колкото искаме.

Тогава чакъ се боядисва въ желтъ—лимоновъ цвѣтъ.

Ликйоръ отъ смокини (инжири).

Смокини	5	килограмма.
Вода	2.3	литри.
Алкоолъ	4.6	„
Захаръ	2	килограмма.

Взематъ се прѣсни, добръ узрѣли смокини (инжирки) (но не изсушени продавани по дюкентѣ), размачкватъ се добръ на каша, заливатъ се съ водата и се оставятъ на хладно да стоятъ 4 дена, подиръ което се изцѣждатъ (прѣссуватъ). Слѣдъ туй се прибавятъ: захарта счука на прахъ и алкоола, а слѣдъ доброто имъ разбъркване се оставя за избистрене. За ускорение на послѣдното може да се филтрира. Боя свѣтло тъмна.

Ликйоръ отъ фурми.

Фурми	4	килограмма.
Вода	4.6	литри.
Алкоолъ	4.6	„
Захаръ	4	килограмма.

Приготовлението на този ликйоръ става точно тъй, както и отъ смокинитѣ. Само обагрянието може да бѣде по-свѣтло или желто.

Ликйоръ отъ праскови

Праскови	6	килограмма.
Алкоолъ	4.6	литри.
Вода	1.7	„
Захаръ	5.17	килограм.
Тинктура отъ горчиви миндали	16	грамма.

За миндалова тинктура се взема: горчиво миндалово масло 10—15 грамма за 1 килограмъ алкоолъ. Добръ узрѣлитѣ праскови се распукаватъ, изважда имъ се на една страна мѣсото и на друга костилкитѣ. Мѣсото се размачква добръ, прѣссува се до колкото може, а остатѣка се залива съ означената вода. Костилкитѣ се счупватъ (размачкватъ), смѣсватъ се къмъ послѣдното и се държатъ 2 дена, слѣдъ което наново се прѣссува. Полученитѣ двѣ течности се размѣсватъ и тогава имъ се прибавя расчуканата захаръ. Загрѣвание тукъ се изключва.

ва. Слѣдъ като се растопи прибавената захаръ влива се и алкоола и тинктурата, като се разбъркватъ добръ. Бистрението се остава да се извърши само. Ако се филтрира, трѣбва да се покрива филтратъ много добръ, боядисва се въ свѣтло-червено.

Ликйоръ отъ сливи (Prulaumeu)

Ликйора отъ сливи (Prulaumeu) се приготвя подъ сжщия начинъ, както и отъ прасковитѣ. Количеството на материялитѣ е сжщото, само боята може да се избѣни, ако искаме, разбира се.

Гроздовъ ликйоръ.

Грозде	6	килограмма.
Вода	1.1	литри.
Алкоолъ	5.14	„
Захаръ	2	килограмма.

Избира се добръ узрѣло мискетово грозде, отдѣлятъ му се чепкитѣ (уронка се), полученитѣ зърна се размачкватъ добръ съ рѣка, или дървенъ журулекъ. Кашата се залива съ малко вода и 2.2 литри алкоолъ, съ който се остава да лежи 8 дена. Подиръ се прѣссува, къмъ получената течность се прибавя останжлий алкоолъ. Захарта се растопява въ останжлата вода безъ загрѣвание, размѣсва се всичко заедно и се филтрира.

За приготвлението на всички горни ликйори трѣбва да се взема чистъ безъ миризма алкоолъ. Другитѣ материяли трѣбва сжщо да бѣдатъ чисти. Въмѣсто алкоолъ може да се вземе и високо градусна винена, или пращинена ракия, само че въ послѣдний случай при употреблението на пращинката, ликйора трѣбва да лежи по-дълго, до като стане узрѣлъ за пийне.

Трѣбва да се помни, че ликйоритѣ узрѣватъ по-скоро на топло мѣсто, въ бжчонки. Обаче, слѣдъ утлажданието на вкуса, трѣбва да се налѣятъ въ бутилки, защото алкоола извѣтрива, ликйора отслабва и губи отъ вкуса и хармоничностьта.

Сега ще кажемъ нѣколко думи за прибавкитѣ — тинктури. Трѣбва да забѣлѣжимъ, че при фабрикацията на ликйоритѣ се употребяватъ 2 вида прибавки: тинктури и есенции. Първитѣ се приготвяватъ отъ растворянието, исмукванието и пр. само на едно ароматическо вещество: било то масло, кори, трѣви и пр., когато вторитѣ се приготвятъ отъ повече подобни изведи. Приготовлението имъ става чрѣзъ дистилация, или по студень и топълъ начинъ — чрѣзъ екстрация. По практиченъ е 2-рия начинъ—чрѣзъ екстракция и то по студень начинъ — безъ загрѣвание.

Приготовлението на нашитѣ тинктури ще става, като се вземе съответствующий материялъ и се екстрактира съ алкоолъ, който има свойство да распуца ароматическитѣ вещества и да ги задържа въ сѣбѣ си. При студений начинъ нетрѣбва да се мисли, че исмукванието трѣбва да става въ нарочно студени мѣста, тъй като и въ този случай исмукванието бива по-добро и по-скоро, ако температурата е по-височка. Напр. на слънце и край печката или край топлий казанъ. Алкоола за исмукванието нетрѣбва да бѣде много по силенъ отъ 60—70 %. За исмуквание, или растворяние ароматический материялъ се тура въ шишета, които да могатъ да се затулятъ добръ. Врѣмето за исмукванието зависи освѣнтъ отъ температурата още и отъ състоянието на материяла. Колкото е по-висока температурата и колкото по-здробенъ е материяла, толкова по-за късо врѣме става екстракцията. Екстракцията се ускорява, или става по-добра, ако алкоола се раздѣли и прибави на 2—3 части. Тинктурата има по-силна ароа ако се приготви така: $\frac{1}{3}$ отъ алкоола се залива и се държи 8—10 дена, 2-та $\frac{1}{3}$ часть 12—15 дена и 3-та 15—20 дена, като се отлива всѣка прѣдидуща. Слѣдъ 3-та материяла се изцѣжда (прѣссува) добръ, а послѣ всичко се филтрира. Ако се залѣе всичкий алкоолъ изведи и се държи при обикновенна температура, тогава екстракцията се свършва за 20—30 дена; ако ли се държи въ топла стая, край казанъ, или на слънце, тогава е готово за 15—20 дена.

Тинктури за описаните ликйори се приготвяват по торний начинъ, като се взематъ долните материали и алкоолъ въ даденитъ по долу пропорции:

За канелова тинктура се взема счукана канела 1 частъ и алкоолъ 10 части.

За теменугова се взематъ теменугови корени 1 частъ и 10 части алкоолъ.

За бергаметова — плодвата обвивка отъ *Citrus bergamium* 3 части и 10 части алкоолъ.

За тинктура отъ протакалеви кори се взематъ 3 части и 10 части алкоолъ.

За миндалова се взематъ . . . ябълковъ етеръ (aepfelaether), крушовъ етеръ (Birnalther) и лимоновото масло се купуватъ отъ аптеките.

Корреспонденция.

Д-во „Дѣятелность“ Бургасъ. Редакцията на „Винарско-Земледѣлчески Вѣстникъ“ съобщава на управляющитъ дружеството, че може да отпущне за цѣлата едногодишното течение само тогава, когато дружеството ни запише 5 нови абонати, които да прѣдплатятъ стойността на вѣстника.

Понеже въ редакцията сж постъпили писма и отъ други дружества, които искатъ да имъ испращаме вѣстника си безплатно, или на почекъ, съобщаваме имъ, че това не можемъ стори, освѣнъ подъ горните условия.

Важно за рисувачитъ — фотографитъ.

Който отъ г. г. рисувачитъ прѣдстави въ редакцията ни най-хубава картина отъ българский плугъ, който се употребява въ Кулска околия ще получи възнаграждение по спогодба. Една рисунка трѣбва да прѣдставлява плугътъ съ всичкитъ му части и второ да прѣдставлява плугътъ на работа.

Фотографически снимки тоже се прѣматъ срѣщу добро възнаграждение.

Ако нѣкой отъ г. г. фотографитъ или рисувачитъ иматъ готови снимки или рисунки, или пъкъ иматъ желание да приготвятъ слѣдующитъ пози изъ българский земледѣлчески животъ могатъ да ги испратятъ въ редакцията, която ще ги възнагради прѣбогато.

I Жътвари.

1) Жътвари, като отиватъ на нивата; 2) жътвари на нивата; 3) жътвари пладнуватъ.

II По лозарството и винарството.

1) Копаче отиватъ на лозе; 2) копачитъ копажатъ; 3) рѣзача рѣже лозе; 4) берача отива на лозе съ капа (Видински окръгъ) съ постава въ другитъ окръжи.

III Скотоводство.

Искарвание на паша почти на: овце, свине, говеда и конѣ.

Всикитъ пратки да се адресиратъ до: К. Илевъ учителъ — Плѣвенъ.

Тѣзи дни (9, 10, 11 и 12 т. м.) при мѣстното Държавно Винарско-Земледѣлческо Училище се произведе конкурсенъ испитъ, за заемане вакантната длъжностъ районенъ инспекторъ по Лозар-

ството въ Търновский окръгъ, и подложи се на държавенъ испитъ новоназначений районенъ инспекторъ въ Свищовский окръгъ. На конкурсний испитъ се допустихъ кандидати г. г. Ц. Пѣневъ и Г. Дачевъ, а държавний испитъ се държа отъ г. Г. Сираковъ. Испититъ се произведохъ отъ една тричленна комиссия, състояща отъ: г. Ст. Гудевъ, Министерски пратеникъ, който и прѣдсѣдательствуваше, г. Я. Забуновъ, директоръ на мѣстното Винарско-Землед. Училище и г. Д. Гюлеметовъ, учителъ при сѣщото. Резултатитъ отъ испититъ намъ не сж още извѣстни, нъ намъ се види много странно обстоятелството, защо е отнето правото на другитъ г. г. учители, да бждатъ членове въ испигната комиссия? Когато единъ обикновенъ приеменъ испитъ за ученикъ въ мѣстнитъ земледѣлчески училища, се произвежда отъ комиссия съ подобенъ съставъ, когато зрѣлостнитъ испити се произвеждатъ отъ цѣлий учителски съставъ, подъ прѣдсѣдательството на министерский пратеникъ, то защо единъ подобенъ испитъ, който рѣшава сждбата на тѣзи господа, да не се произведе отъ цѣлий учителски съставъ?! Така сжщо за насъ е необяснимо, защо г. Сираковъ е назначенъ за вр. районенъ инспекторъ, прѣди да се подложи на конкурсенъ испитъ и защо сега се подлага на държавенъ, — а не на конкурсенъ испитъ. Или ако затова е имало нѣкой спънки, то защо по тази длъжностъ не е назначенъ г. Ц. Пѣневъ, който м. година издържа отличенъ конкурсенъ испитъ, слѣдователно силитъ му сж по добрѣ познати на министерството, отъ колкото на г. Сираковъ, който не е подлаганъ на подобенъ испитъ.

Получи се въ редакцията ни рапорта на г-нъ Ив. Атанасовъ по земледѣлчески задруги въ Сърбия (отпечатъкъ на сп. „Орало“) въ който се описва организацията на землед. задруги въ Сърбия по началата на Райффайзена. Ний се радваме, като виждаме, че г. Атанасовъ въ едно толкозъ кратко врѣме, е усвоилъ наредбата на тѣзи дружества въ сѣсѣдната намъ страна — Сърбия и е основалъ вече нѣколко подобни —, обаче съмняваме се дали тѣзи дружества поставени така, както сж въ Сърбия и както прѣпорѣчва г. Атанасовъ да се организиратъ у насъ, ще запазятъ сжщинский принципъ, даденъ отъ Райффайзена. Ний сподѣляме възгльда на сп. „Орало“ по този въпросъ, че трѣбва да се работи полѣка и умно.

Другъ пжтъ ще се повърнемъ повече по този въпросъ.

Едно Румжнско акционерно дружество за подиганне на винарството и винената търговия. Прѣзъ послѣднитъ дни отъ истеклата година въ Букурещъ сж е организирано едно акционерно дружество „Vinicultura“ съ капиталъ отъ 500,000 лева, което има за цѣль да подигне винарството и винената търговия въ Румжния.